

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2016. április 17.
(vasárnap)**

Horváth Géza

JÉZUSSAL, VAGY NÉLKÜLE?

Énekek: 65,1; 392; 370,1; 434

Alapige: Márk 10,17-24

Amikor útnak indult, odafutott hozzá egy ember, és térdre borulva előtte azt kérdezte tőle: „Jó Mester, mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?”

Jézus így szólt hozzá: „Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó az egy Istenen kívül. Tudod a parancsolatokat: „Ne ölj, ne paráználkodj, ne lopj, ne tanúskodj hamisan, ne károsíts meg senkit, tiszteld apádat és anyádat.”

Az pedig ezt mondta neki: „Mester, mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva.”

Jézus miután rátekintett, megkedvelte és ezt mondta neki: „Egy valami hiányzik még belőled: menj el, add el, amid van, és oszd szét a szegények között, akkor kincsed lesz a mennyben; azután jöjj, és kövess engem.”

A válasz miatt elborult az ember arca, és szomorúan távozott, mert nagy vagyona volt.

Jézus ekkor körülnézett, és így szólt tanítványaihoz: „Milyen nehezen mennek be Isten országába a gazdagok!”

A tanítványok megdöbbenek szavain, Jézus azonban ismét megszólalt, és ezt mondta nekik: „Gyermekeim, milyen nehéz az Isten országába bejutni!”

Imádkozzunk!

Édesatyánk, hálás szívvel köszönjük ezt a mai reggelt, ezt a mai napot. Köszönjük az istentiszteleti közösséget. Tudjuk, hogy te hívsz minket szent hívással. Hívtál akkor, amikor bűneinkben voltunk. Hívtál akkor, és hívsz mai is a veled való kapcsolatra, a benned elrejtett életre, a téged követésre és a neked való szolgálatra.

Köszönjük, hogy ebben az énekben is az énekíró hite szólalt meg. Ó, add, hogy mi is így gondolkozzunk, Urunk, és az örökkévalóság távlatait szemléljük.

JÉZUSSAL, VAGY NÉLKÜLE?

Örökkévaló tervedet, akaratodat, mellyel elhatároztad, hogy sokakat kimentesz a halálból, életre hozván, világosságra Jézus Krisztusban, az Ő golgotai kereszt-halálában megteremtetted ennek lehetőségét, feltételét.

Köszönjük feltámadását, amelyre minden vasárnap emlékezhetünk, és boldogan vallhatjuk, hogy olyan Urunk van, aki él és uralkodik örökkön-örökké. Köszönjük, hogy Szentlelkedre, felségedre, igédre nézve soha nem távozol el tőlünk, megváltó Urunk.

Kérünk most is: ölelj körül bennünket bűneink ellenére is a te szerelmeddel, Szentlelkeddel, az ige világosságával és üzenetével. Könyörülj meg rajtunk, adj befogadókészséget, üres szívet, hogy megtöltekezzünk a te igéd áldott üzenetével.

Ámen.

Igehirdetés

Az itt levők között bizonyára sokan ismerik ezt a történetet, amelyet úgy szoktunk mondani: a gazdag ifjú története. Az, hogy gazdag, le van írva a Szentírásban, az meg, hogy ifjú volt, onnan gondoljuk, hogy futott Jézushoz. Tehát még bírt futni. Mindenképpen a fiatalabb korosztályhoz tartozott. Ezt az igét azért olvastam itt is, mert 45 testvérünk fog confirmálni, és útravalóul szánja nekik is a mi Urunk ennek az igének az üzeneteit. Olyan címmel szeretném majd elmondani nekik és most itt is, hogy Jézussal, vagy nélküle?

Ez a gazdag ifjú Jézus nélkül ment el, pedig mehetett volna tovább Jézussal. Mint ahogy minden meggyógyított, megszabadult, akár a látását, akár a halálát, akár a lábai erejét visszacapott ember mindig Jézussal ment tovább. Követték Őt. Ez a gazdag fiatal pedig Jézus nélkül megy tovább. Azért tudjuk, hogy Jézus nélkül ment tovább, mert elment szomorúan. Azzal fejeződik be a történet, hogy Jézus Krisztussal találkozik ugyan, beszélget vele, de nem történik változás az életében. Nem történik meg az, aminek meg kellene történnie, és ezért szomorúan elment.

A Szentírásban van egy történet a Cselekedetek könyvében, amikor szintén az igén keresztül valaki találkozik Jézussal, mégpedig a megfeszített 'Isten Bárányával'. Úgy hívták: szerecsen komornyik. Nem is tudjuk a nevét, csak azt, hogy honnan származott, és mi volt a beosztása. Órála viszont azt olvassuk, hogy „továbbment az Ő útján örömmel”.

Milyen nagy különbség a két ember között! Az egyik szomorúan megy tovább, mert Jézus nélkül csak szomorú lehet az ember élete. A másik meg boldogan megy tovább, mert Jézussal csak boldogságban lehetünk még akkor is, amikor az életünk körülményei esetleg másként alakulnak.

Azt olvassuk: ez a gazdag ifjú odafut Jézushoz. És én is csak nemrégiben figyeltem arra, hogy melyek azok az igeversek, amelyek a gazdag ifjú történetét megelőzik. Tudniillik lehet, hogy ez az ifjú hallotta Jézus Krisztusnak azokat a szavait, amivel Ő az előző beszédét befejezte. Figyeljétek meg, hogy mit mondott Jézus Krisztus akkor, amikor a gyermekeket magához veszi, megáldja, és amikor a gazdag ifjú odafut hozzá.

Jézus azzal fejezi be beszédét: „Aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint gyermek, semmiképpen nem megy be abba.”

Lehet, hogy ez a gazdag ifjú hallotta ezt, mert különben mi inspirálta volna, hogy megkérdezze: hogyan nyerem el az örök életet? Ő hall egy mondatot, lehet, hogy többet is, amikor Jézus azt mondja: nem mindenki megy be a mennyek országába. Mert aki nem úgy fogadja, mint gyermek, az semmiképpen nem megy be abba. Ez a gazdag ifjú talán arra gondol, hogy nem olyan egyértelmű az, hogy a mennybe be lehet lépni. Nem olyan evidens. Mert ha arról beszél Jézus, hogy valakik nem mennek be, akkor vannak, akik bemennek? Nem az a kérdés, hogy be lehet menni Isten országába, mert ezt ő már hiszi, hanem az, hogyan lehet bemenni Isten országába? Kik mennek be Isten országába? Hogyan lehet oda bejutni? — Ezért odafut Jézushoz és megkérdezi tőle.

A másik jó dolog, hogy már fiatalon ez érdekli. Nem akarok senkit megbántani, de ha egy 100 éves embert érdekel az, hogy lehet bemenni a mennyországba, arra azt mondjuk: annak már ideje, hogy érdekli. De hogy egy ifjút az érdekelje, hogy lehet bemenni Isten országába? Ti ismertek ilyen fiatalokat, akiket nem az érdekel, hogy mi a legújabb mobiltelefon márkája, hol lehet megvenni? Vagy, ahogy a fiatalok szokták mondani: nem az érdekli, hol lehet bulizni, hanem az, hol lehet megnyerni az örök életet? Ez is pozitív vonás, hogy érdekli az örök élet. Hogyan lehet az enyém, hogy lehet bemenni a mennyországba?

Nagyon nagy figyelmeztetés mindannyiunk számára, mert amikor a gazdag ifjú ezt megkérdi, hogyan lehet örök élete, akkor tulajdonképpen a Szentírásnak azt a nagy igazságát vallja meg tudatlanul is ez az ifjú, hogy az örök életünk kérdése itt a földön dől el. Amikor odafut Jézushoz: hogyan nyerem el az örök életet, akkor ezzel megvallja azt, hogy az örök életet itt a földön kell elrendezni. Nem úgy van, ahogy sokan gondolják, hogy majd amikor meghalok, szent Péter ott van a mennyország kapujában, mint egy portás, és majd ő eldönti, hogy ki megy be, ki marad kinn, hanem úgy van a Szentírásban, hogy az örökélet kérdése itt a földön dől el.

És mintha a gazdag ifjú ezt tudná, hogy itt kell eldönteni. És mintha azt is tudná, hogy *minél hamarabb kell eldönteni. Mert egyszer elkéshetünk.*

Sokan hozzák példának a golgotai latort: lám, ő is az élete utolsó percében döntötte el, hogy be akar menni a mennyországba. De nagyon hibás ez a magyarázata az igének, mert a golgotai lator mihelyt találkozott Jézussal, már akkor be akart menni a mennybe, mert ő akkor találkozott először Jézussal. Ő nem az élete végére hagyta a döntést, majd akkor... Már az első alkalommal, mihelyt Jézussal találkozott, Jézus szavát hallotta, már vágyott az Isten országába.

Kérdezzük meg a Bibliából: mi az örök élet? Ha kellene adni egy definíciót, amit az iskolások a könyvben fekete betűvel bekeretezve olvasnak, egy-egy szabályt, egy-egy tételt, hogy mi az örök élet, azt így lehetne megfogalmazni a Szentírás alapján: Az örök élet az a tökéletes boldogság, amelyet a hívők az Istenben és az Istennel együtt testestől-lelkestől bírni fognak a mennyben. — Jó lenne megtanulni ezt a definíciót. Ez az örök élet.

Lehet-e tudni, hogy van örök élet? Lehet tudni a Biblia kijelentéséből, az Isten lényéből, mert Ő örök, ezért az Ő javaiban részesíteti az övéit, és a harmadik, amiből tudjuk, hogy van örök élet: az Isten dicsőséges igazságának teljes mértékben helyre kell állíttatnia. — Egészen biztos, hogy van örök élet.

A kérdés nem is az, hogy van-e örök élet, hanem az, hogy nekem van-e örök életem? Ez a Bibliából az igazi kérdés. Mert amikor a gazdag ifjú odafut Jézushoz, akkor ezzel megy oda. Nem azzal: Mester, magyarázd már meg, hogy mi az örök élet. Hanem azzal, hogy *hogyan nyerem én el az örök életet*. Az a jó, ha valakinek ez a kérdése. Nem az, hogy hol lehet pár forinttal olcsóbb lisztet kapni, és ha a város másik végén, akkor is elmegyek, hanem az a kérdés, hogy van-e örök életem?

A másik: amikor az emberek felteszik azt a kérdést, hogy lehet-e azt tudni, hogy nekem örök életem van? Hogyne lehetne! (1Jn 5,11). Írjuk fel és tanuljuk meg, mert János ott kijelenti: látjátok, örök életet adott nekünk az Isten, és ez az élet az Ő Fiában van. Ott mondja el: akié a Fiú, azé az élet. Aki Jézus Krisztusban van, annak van örök élete.

Miben téved ez az ifjú? Mert van egy nagy tévedés az életében. Az, ami nagyon sok ember életében ma is tévedés. Azt kérdi Jézustól: Mit cselekedjem, hogy az örök életet elnyerjem? — Itt téved ez az ifjú. Ő akar tenni érte valamit. Azt mondja: mit tehetek azért, hogy örök életem legyen? Mit cselekedjem?

A Bibliában nem az a kérdés, hogy én mit tegyek az örök életért. A Biblia kijelentése az, hogy Jézus mit tett azért, hogy nekem örök életem legyen. Jézus maga mondja: „Én azért jöttem, hogy életük legyen, és bőségben éljenek.” Valakinek el kellett jönnie ahhoz, hogy örök életünk legyen, hogy üdvözlünk, hogy elnyerjük bűneink bocsánatát. Miért nem tehetünk érte semmit?

Azért, mert a Biblia tanítja azt, amit én a konfirmandusoktól majdnem mindegyiktől megkérdeztem a személyes beszélgetésben: mit gondoltok, hogy az ember a bűnesetben teljesen megromlott-e, vagy csak részlegesen? Mert a Biblia azt mondja: az ember a bűnesetben teljesen megromlott. Ézsaiás 1. és a Római levél kijelentéseire gondoljunk: nincs bennem semmi jó. Vagyis semmi készség nincs bennem arra, hogy valami olyat tegyek, amit Isten beszámít az üdvösségre. De Jézus Krisztus olyat tett, amit az Isten teljesen beszámított az üdvösségbe az Ő golgotai kereszthalála által.

Aztán azt is sokan félreértik, hogy miért mondja azt Jézus, hogy a parancsolatokat tudod. Sokan úgy magyarázzák: látjátok, mégis csak lehet az üdvösségért tenni, mert Jézus azt mondja: a parancsolatokat tudod: ne lopj, ne ölj, ne paráználkodj, kárt ne tégy, tiszteld apádat, anyádat, hamisan ne esküdj, és ha ezeket megtartom, akkor mégis csak lehet örök életem.

Jézus nem azt mondja, hogy a parancsolatokat tartsd meg, hanem mit mond Jézus? A parancsolatokat tudod. Vagyis ennek az ígének az értelme az, hogy Jézus a Bibliára irányítja ennek az ifjúnak a figyelmét. Hiszen az Ószövetségben volt ez megírva, hogy aki a parancsolatokat megtartja, az él általa. Az más kérdés, hogy nem tudjuk megtartani, mert képtelenek vagyunk valami jóra, hacsak a Szentlélek újjá nem szül bennünket. De Jézus hova viszi a gazdag

ifjút? A Bibliához. Nem azt mondja: tedd ezeket, hanem azt mondja: olvasd csak el, mi van benne. A parancsolatokat tudod. Jézus azt akarja ezzel elmondani, hogy az üdvösség útja nekünk a Szentírásban van kijelentve. Megfordítom, mert úgy is hangsúlyos. A Szentírásban van kijelentve az üdvösség útja a számunkra. Onnan tudod meg, hogyan jutsz be a mennybe. Menj csak az ígéhez, a Bibliához.

Még arról is érdemes lenne beszélni, amikor Jézus ezt mondja: „a parancsolatokat tudod”, hogy az Ószövetségből is ki lehet olvasni az üdvösség útját. Nehogy azt gondoljuk, hogy csak az Újszövetségből, hanem a teljes Szentírásból ki tudja olvasni az ember az üdvösség útját, hogy hogyan jutok én be a mennyek országába. Milyen csodálatos!

Tehát azt mondja az Úr Jézus Krisztus nekünk ebben az ígében, hogy ez az örök élet, amire a gazdag ifjú vágyott, ez Ő maga. Hiszen így tett bizonyosságot magáról: én vagyok az élet. Ezért a gazdag ifjúnak, ha életet akart, akkor Jézushoz kellett mennie, Jézushoz kellett csatlakoznia.

Látjátok, nem is elég, hogy Jézushoz megy. Neki Jézus Krisztussal kellett volna összeköttetésben lennie. Nem a közelében, mert az még kevés. Nem az, hogy tud róla, nem az, hogy beszél vele. Vele összeköttetésben, vele egységben lenni. Erről beszél Jézus a János 15-ben: Maradjatok énbennem, és én tibenetek. Aki énbennem marad, az terem gyümölcsöt. Ahol van gyümölcs, ott van élő fa. Tehát ott van élet. Az az ember él.

Figyeljünk arra, hogy ez a gazdag ifjú miért ment el Jézus Krisztus nélkül? Azért, mert úgy képzelte el, hogy jöjjön Jézus, de ne kerüljön semmibe. A Biblia pedig arról beszél, hogy ha Jézus belép az életünkbe, akkor lehet, hogy az mindenbe kerül neked.

Zákeusnál így történt. Jött Jézus. „Ma lett üdvössége ennek a háznak” — és ez sokba került Zákeusnak. De ő örömmel odaadta, mert már kárnak és szemétnek ítélt mindent a Jézus Krisztus ismeretének páratlan gazdagságáért.

És mi az örök élet a János 17,3 szerint? „Hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit te elküldtél, a Jézus Krisztust.”

Jézussal az megy mindig tovább, akinek az élete fordulatot vesz, akinek az élete megváltozik. Vagyis azt jelenti: akinek az életébe belép Jézus, az nem folytathatja tovább úgy az életét, ahogy eddig élt. A Jézussal való találkozás mindig azt jelenti: másképpen folyik az életem. Így mondja az apostol a hívőknek: éltetek egykor a világ folyása szerint.

Gondoljunk arra, amikor Onézimusról ír Pál apostol, akkor azt írja Filemonnak: egykor haszontalan volt, most pedig mind néked, mind nékem igen hasznos.

Eszembe jut egy kedves bácsi, mikor evangelizáltam, azt mondja: amikor én megtértem az ötvenes években, nagy ébredés volt ott, hazamentem, és azt mondtam az asszonynak: na, ettől kezdve még a kutya is másképp fekszik az ólban, mert én megtértem. A feleség azt mondja csendesen, éppen főzte a vacsorát: Na, majd meglátjuk!

Amikor azt mondja, hogy még a kutya is másképpen fekszik az ólban. Ő így fogalmazta meg, de meg lehet úgy fogalmazni: még a nap is szebben süt, még

JÉZUSSAL, VAGY NÉLKÜLE?

a fű is zöldebb, a virágok is szebben pompáznak, mert én Jézusé lettem. És majd kiderül, hogyan mentünk tovább.

Az efézusiakról olvassuk, hogy amikor Jézus Krisztusért odaadták a könyveiket, akkor kihordták a város főterére és elégették. Mert azt mondták: ez nem fér össze Jézussal. Kivitték a könyveket, nem a szépirodalmat, hanem mindenféle mocskot, szemetet, babonás, álomfejtő könyveiket, amiben bíztak, szerettek, és elégették a város főterén.

Tehát, ez a gazdag ifjú elmegy szomorúan. Nem azért, mert gazdag volt. A Szentírás szerint a gazdagság nem bűn, és a szegénység nem érdem. Nem azért ment el, mert gazdag volt, hanem miért? Azt mondja Jézus Krisztus az igében: gyermekeim, mily nehéz azoknak, akik a gazdagságban *bíznak*, az Isten országába bejutni. Tehát nem arról van szó, hogy a gazdagok nem mennek be az Isten országába, hanem arról van szó: nehezen mennek be.

Jézus azt mondja: látjátok, nehezen mennek be azok, még nehezebben, akik a gazdagságban bíznak. Akiknek istenük a gazdagság. Akiknek gazdagságuk a pénzükben van — legalábbis így gondolják —, amely elértéktelenedhet, amelyet elveszíthetünk.

De azt mondja az ige: Jézus Krisztust el nem veszíthetjük. Se Ő el nem veszít bennünket.

Akik a gazdagságban bíznak, vagyis azokat, akik a gazdagsághoz valamilyen reményt fűznek. Azt gondolják, azért fogják őket szeretni, azért majd el fogják őket tartani. Sokféleképpen lehet gondolkozni. Azon mindent meg tudok venni, mindent el tudok intézni, mert ezen a világon minden csak pénz kérdése. És akkor mi jut Istennek? Mi jut Krisztusnak? Mi jut az evangéliumnak?

Szegény gazdagok — ismerjük a történetet — azok, akik Jézus Krisztus nélkül járnak ebben az életben. És gazdag szegények azok, akiknek lehet, hogy nincsenek földi kincseik, nagy félretett javaik, de el tudják mondani: Ó, Jézus, drágább vagy nekem, mint minden földi kincs. Szívembe béke költözött, amint enyém lettél. Ezek meg a gazdag szegények.

Befejezésül: mi indítson bennünket arra, hogy mi Jézusban legyünk gazdagok? Az, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus is odaadta a gazdagságát. Amit a gazdag ifjú nem tudott odaadni, azt Jézus simán odaadta. Azt mondja a Szentírás: Ő gazdag lévén szegénnyé lett érettünk. Ő igencsak gazdag volt. Hiszen Isten Fia lévén mindennel bírt. Angyalok dicsérték a mennyben és zengték: szent, szent, szent az Isten.

Azt mondja az Írás: gazdag lévén szegénnyé lett érettünk. Mi egy olyan Jézussal mehetünk tovább, aki nem átalotta odaadni az összes gazdagságát, a menny összes kincsét azért, hogy ide eljöjjön, emberi testet öltson, szenvedjen, meghaljon, megkínóztasson, eltemettessen. Mert azt akarta, hogy mi az Ő szegénysége által meggazdagodjunk, Ő általa legyünk gazdagok.

Ezért Ő maga az örök élet. És akié Jézus, az boldogan mehet innen ma is tovább Jézussal együtt. Lehet a szívében veszteség, lehet az életében keserűség, a testét gyötörheti betegség, megállhat ravatal mellett könnyes szemmel, de mégis felfelé néz, és azt mondja: Jézus az enyém. Ő enyém és én az Övé. Mind-

örökre szól e frigy. Mindörökre szól ez a szövetség, mert benne leltem meg és találtam meg azt a gazdagságot, amelyet az Isten benne és általa készített az övéinek.

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, köszönjük, hogy nem is kell hozzád futni ma, csak meghallani és észrevenni, hogy te futottál hozzánk. Jöttél sietve a mennyei dicsőségből, a betlehemi jászol-bölcsőbe, onnan a Golgota keresztségére, Arimátriai József sírjába azért, hogy bűnbocsánatunk, örök életünk, üdvösségünk és igazságunk legyen benned és általad a mi Atyánk előtt.

Bizony, nem olyan egyértelmű, Urunk, az örök élet, mert magunkat kirekesztettünk a nagy boldogságból. Becsaptuk magunk mögött az ajtót, és nem tudtuk kinyitni, mert megvalljuk őszintén: nem is akartuk. Nem is voltunk képesek kinyitni, mert a lelkileg halott ember semmire nem képes, csak kegyelemből egy valamire: hogy meghallja Jézus szavát, mert akik meghallják, azok élnek.

Köszönjük, Urunk, hogy sokan meghallották a te szavadat és életre keltek. Ó, add, hogy el ne vonjon semmi többé, tied legyenek mindörökké. Add, hogy benned találtsa a mi életünk azért, hogy sem halál, sem élet, sem fejedelemségek, sem magasság, sem mélység, semmi el ne szakíthasson az örök léttől. Ami nem hosszúságot, nem hosszú időt jelent, hanem a veled való közösségben a boldogságot jelenti számunkra. Azt a teljes, tökéletes megelégedettséget, amelyet csak te tudsz adni a téged követőknek.

Kérünk, Urunk, hogy a most konfirmáló testvéreink közül is minél többen elmondhassák: az én életem Jézus Krisztus. Őt követem. Vele akarok továbbmenni, és nem nélküle akarok vegetálni. Ő a legfontosabb a számomra. Cselekedd ezt Szentlelkeddel a szívükben, hogy a bűnbánaton keresztül megtérhesenek hozzád, az Élet fedelméhez.

Köszönjük, hogy kezedbe tehattük, Urunk, egész gyülekezetünket így. Belső minden szenvedővel, gyászolóval, beteggel. Köszönjük, hogy az intenzív osztályon fekvő testvérünk számára is adtál egy kis javulást-jobbulást. Köszönjük, hogy reménységgel lehetünk. Imádkozunk most is és újból-újból az ő felépüléséért. Kegyelmezz, könyörülj rajta, Urunk, és rajtunk, mindannyiúnkon.

Kérünk, áldd meg a konfirmáló testvéreket, akik a következő istentiszteleten tesznek hitvallást és fogadalmat.

Kérünk, Urunk, hirdettesd a te ígédet. Hadd lássuk ebből is, hogy nagy kegyelem az, amiben élünk, és még valóban szeretsz bennünket, mert a hirdetett ígében ezt megbizonyítod.

Ámen.

Énekeljük: a 434. dicséretet.

Drese A., Darmstadt, 1698.

Ve- zess, Jé- zu-sunk, S vé- led in-du-lunk.
Küz- de- lem- re hív az é- let,
Hadd kö- ves-sünk ben- ne té- ged;
Fog- jad a ke- zünk, Míg meg-ér-ke-zünk.

2. Adj erős szívet, Hogy legyünk hívek.
És ha terhet kell viselnünk,
Panaszt mégsem ejt a nyelvünk;
Rögös bár utunk, Hozzád így jutunk.

3. Sebzett szívünk majd Mikor felsóhajt,
Vagy ha másért bánat éget,
Adj türelmet, békességet,
Reménnyel teli Rád tekinteni.

4. Kísérd lépteink Éltünk végéig,
És ha roskadozva járunk,
Benned támaszt hadd találunk,
Míg elfogy az út S mennyben nyitsz kaput.